

JEDEN

ROMEO: *Je láska nežná? Hrubá, surová,
násilne bodá srdce ako triň.*

MERKUCIO: *Ak k tebe hrubá je, buď hrubý tiež.*

Prvé dejstvo, štvrtý obraz

„Celý svet je javisko...“

Brian Anderson to fakt nedáva. Čakám, že tú repliku prednesie pozérsky a mierne maniakálne, tak ako si to Shakespeare predstavoval, ale – nič. Pokúša sa o niečo podobné anglickému prízvuku a úplne zabíja jambický pentameter.

„Čo keby sme si dali krátku pauzu?“ preruším ho, vstanem a uhladím si džínsové šaty.

„Megan, mohli by sme tú scénu aspoň raz dokončiť?“ zastoná otrávene Brian.

Významne naňho pozriem a zamierim do stredu „javiska“, dnes v podobe kopca za divadelnou triedou. Naša učiteľka divadla, slečna Hewittová – s ktorou si všetci tykáme a vravíme jej Jody –, nás poslala von nacvičiť si scénu zo Shakespeara podľa vlastného výberu. A pod „poslala“ myslím vykoplá, pretože nás mala plné zuby. Rozhodla som sa, že pôjdeme cvičiť na kopec, pretože som si myslela, že sa pri neďalekých boroviciach budeme cítiť ako v lese z *Ako sa vám páči*.

Už viem, že to bola blbosť.

„Mám pocit, že nechápeme, čo sa postavám preháňa hlavou,“ ignorujem Briana a prihovorím sa skupine. Sme tu len štyria, zatiaľ čo v škole prebieha šiesta hodina. Vedľa Briana so zúfalým výrazom stojí Jeremy Handler a Countrey Greeneová niekomu znudene píše. „Orlando,“ otočím sa k Jeremymu, „je v jadre fajn chalan. Chce okradnúť vojvodu len preto, aby pomohol svojmu kamošovi. A Jacques...“

Zarazím sa. Do oka mi padne zelená polokošeľa Stillmontskej strednej. Z rukávov vykúkajú bicepsy, ktoré sa nedajú prehliadnuť. Zvlnené hnedé vlasy, nezmazateľný úškrn a *vau*, hneď by som si šla s Wyattom Rhodesom zaflirovať.

Krúti priepustkou a pomaly mieri k véckam. Všimnem si, že si vybral fakt dobré. Priestranné, s množstvom súkromia, pretože nie sú pri chodbe so skrinkami. Ideálne na bozkávanie. Mohla by som podísť k nemu, pochváliť mu pôsobivé nadlaktia, zaviesť ho na spomínané vécka...

Ale nie práve teraz. Ak je na svete *jedna* vec, pre ktorú nepôjdem flirtovať, je to režírovanie Shakespeara.

„A Jacques,“ zopakujem, keď znova vkĺznem do roly režisérky.

„No tak, Megan,“ preruší ma Brian. „Tá scéna sa nám ani nezaráta do známky. Jody to má v paži. Len nás chcela vyhnáť von. A vieš, že všetci myslia na iné veci.“

Otvorím ústa a chystám sa namietať, že na každej scéne záleží, keď začujem hlas. „Megan!“

Otočím sa a zbadám, ako hore kopcom beží moja najlepšia kamoška Madeleine Hechtová, za ktorou nadskakuje jej dokonalý ryšavý kónský chvost a pehavé líca má nadšene sčervenené.

„Idem práve z knižnice,“ pokračuje bez dychu – Madeleine robí počas šiestej hodiny dobrovoľníčku v sklade učebníc. „A keď som prechádzala okolo divadelnej učebne, videla som Jody vyvesovať obsadenie!“

Keď to moji herci počujú, pustia scenáre a rozbehnú sa za roh, evidentne k nástenke na Umeleckom centre. S úsmevom na tvári pozbieram scenáre.

Som režisérka, nie herečka, takže zoznam s osobami a obsadením vo mne nevyvoláva to isté nadšenie a hrôzu ako vo zvyšku triedy. Ale tento rok ma na Stillmontskej strednej čaká môj herecký debut v jednej z najmenších úloh v *Romeovi a Júlii*, hre prvého polroka. Predpokladám, že ako pani Monteková alebo brat Ján.

Nerobila by som to, keby som na výšku netúžila ísť na Divadelný inštitút v južnom Oregone. Je to taká Juilliardova západnej Ameriky s jedným z najlepších režisérskych programov v krajine. Z nejakého dôvodu požadujú, aby mal každý študent divadelníctva v životopise aspoň jednu hereckú úlohu, o čo sa mienim postarať čo možno najbezbolestnejšie.

„Pôjdeš so mnou?“ spýtam sa Madeleine.

„Jasné.“ Rýchlo vezme polovicu z mojej kopy scenárov, keďže je chronicky neschopná odolať nutkaniu pomôcť.

Práve vtedy sa Wyatt Rhodes vynorí z véciok. Sledujem, ako si so svojou vysokou a štíhlou postavou sebavedome vykračuje, a hryziem si do pery. Od môjho posledného vzťahu uplynulo už šesť mesiacov. Prišiel čas na ďalšieho chalana. Oprava – už *vypršal* čas na ďalšieho chalana.

„Počkaj tu,“ poviem Madeleine.

„Megan...“

Ignorujem ju ako moľa, ktorú to táhá k polokošľovému plameňu. Ako dobre, že som dnes ráno pri rozčesávaní svojich večne zamotaných dlhých hnedých vlasov strávila o desať minút viac. Viem, že nie som taká prirodzene krásna ako Madeleine, ale nie som *nepekná*. Povedala by som, že som niekde uprostred. Nie som ani nízka, ani dlhonohá. Nemám krivky, len zakrivenia. Nemám telo človeka, ktorý sa zriekol burgerov alebo chodí behať častejšie ako len druhého januára.

Wyatt si ma nevšímne, pretože ho až príliš zamestnáva prehadzovanie priepustky z ruky do ruky. Zavolám naňho nacvičeným a dokonale zvodným hlasom.

„Čauko, Wyatt.“ Ukážem na jeho vyrysované bicepsy. „Taký vypracovaný si všade?“

Nič moc. Neflirtovala som už fakt dlho. Popravde, na pomyselnom zozname vecí, ktoré musím na strednej urobiť, mám bozkávanie s chalanom, ktorý je pribalený k fakt, fakt pekne vyrysovanému brušnému svalstvu. Sedem chalanov, od atlétov po divadelníkov, a *nič*.

Wyatt sa usmeje od ucha k uchu. Nemôžem uveriť, že sme spolu ešte nič nemali. Prakticky celá stredná sa zhodne na tom, že vyzerá božsky, a toto zďaleka nie je prvý raz, čo sme spolu flirtovali. Na prvý pohľad nevyzerá ako niekto, s kým by ste chceli chodiť, ale pod tým sexy zovňajškom sa *musí* skrývať zlaté vnútro. Už nás priam vidím pri dlhých, hlbokých rozhovoroch nad kapučínom...

„Som, keď sa na raňajky nenapchám burritami,“ pochvastá sa Wyatt.

Okej, pri *krátkych* rozhovoroch nad kapučínom.

„Dnes je jeden z tých dní,“ pokračuje. „Ale mala by si sa o tom presvedčiť sama.“ Prejde po mne vyzývavým pohľadom, v hlase ani štipka prekvapenia.

Nielen preto, že je to Wyatt Rhodes a vie, že vyzerá božsky. Je to preto, že mám povest' baby, ktorá nechodí okolo horúcej kaše. Neupadá do rozpakov. Vraví veci na rovínu. Nie je to žiadne tajomstvo. Mala som sedem chalanov a nehanbím sa za to. Užila som si prácu na titule zvodkyne ročníka do poslednej minúty.

Chystám sa prijať Wyattovu ponuku, keď ma niekto chytí za lakeť. „Maj sa, Wyatt,“ počujem významne zakričať Madeleine. „Musíme ísť na hodinu.“ Odtiahne ma preč a ticho, no tak trochu pobavene, povie: „Čo sme si povedali, Megan? Wyatt Rhodes je na zozname ľudí, s ktorými sa neflirtuje.“ Na okamih sa zamyslí, potom dodá: „Je číslo *jeden* na zozname ľudí, s ktorými sa neflirtuje.“

„Nie, nie je,“ namietam. „To je riaditeľ Stone.“

Madeleine podráždene zašomre. „Beriem. Wyatt je rozhodne číslo dva. Zabudla si, že si ho tam zaradila ty sama? Keď sa v druhom ročníku na angline spýtal, čo napísala Jana Eyrová.“

Neochotne prikývnm. „A v ročenkovej ankete povedal, že jeho obľúbená kniha je *Rýchlo a zbesilo sedem*.“

„Nájdeš si niekoho lepšieho ako Wyatt. Len tomu daj čas,“ uistí ma, keď kráčame dolu kopcom k Umeleckému centru. „Tyler nemá pri Romeovi konkurenciu, však?“

Tyler Dunning je Madeleinin chalan. Keď nás Jody vyhodila z triedy, šiel s niekoľkými ďalšími chalanmi nacvičovať *Macbetha*.

Nikdy nebudem tvoja

Emily Wibberley a Austin Siegemund-Broka

Prvé slovenské vydanie

Vydalo vydavateľstvo CooBoo v Bratislave v roku 2022 v spoločnosti

Albatros Media Slovakia, s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 9,

Bratislava, Slovenská republika.

Číslo publikácie 2 541

Zodpovedná redaktorka Eva Piarová

Technická redaktorka Lucia Jurkovičová

Z anglického originálu *Emily Wibberley a Austin Siegemund-Broka: Always Never Yours*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Penguin Books, an imprint of Penguin Random House LLC, New York 2018, preložila Ivana Cingelová.

Jazyková redakcia Katarína Markovová

Sadzba GDTP studio Albatros Media, Petra Krušberská

Tlač

Cena uvedená výrobcom predstavuje nezáväznú odporúčanú spotrebiteľskú cenu.

Objednávky kníh:

www.albatrosmedia.sk

eshop@albatrosmedia.sk

tel.: 02/4445 2046

ALBATROS MEDIA